

گزارشی از تظاهرات اول ماه مه در تورنتو

به فراخوان سازمان No One Is Illegal (هیچ کس غیر قانونی نیست) ، در اول ماه مه تظاهراتی در شهر تورنتو- کانادا سازمان داده شد که بیش از دو هزار نفر در آن شرکت کردند. این پنجمین سال است که در اول ماه مه تظاهرات توده ای در حمایت از کارگران مهاجر سازمان داده می شود. اهمیت این تظاهرات ها فقط در این نیست که سیاست های نژاد پرستانه را که کارگران خارجی را مسبب بیکاری و دستمزد پایین معرفی می کند زیر ضرب می گیرد و پرچم دفاع از کارگران مهاجر را بلند می کند ، بلکه هم چنین در این است که در کشوری که روز اول ماه مه روز کارگر رسمی به شمار نمی رود، به گردآوری نیرو برای تثبیت روز جهانی کارگر یاری می رساند.

راه پیمایی اول ماه مه امسال از محله کارگری سنت جیمز تاون شروع و از مسیر خیابان پارلمنت به محله محروم و زحمتکش نشین ریجنت پارک ختم شد. جمعیت ، مملو از جوانانی از ملیت های مختلف بود که با شور و شوق شعارهای زیر را تکرار می کردند: " ما از مرزها رد نشدیم، مرزها از ما رد شدند" ، " ما چه می خواهیم؟ بهداشت برای همه، آموزش برای همه، حق اقامت برای همه " ، " کارگران مهاجر زیر ضربند، بر میخیزیم و مبارزه می کنیم". آن ها همچنین شعارهایی در محکومیت سیاست های اخیر وزیر مهاجرت کانادا، جیسن کزی، داده و با آویختن بنر عظیمی از بالای یک پل، خواستار برکناری وی شدند.

روزینا کازی خواننده مشهور گروه تورونتویی Lal بر بالای پل ترانه ای اجرا نمود که پیام آن چنین بود: " شما(کارگران) دنیا را بر شانه هایتان دارید ... و جنگ شما جنگی راستین است... عدالت قلبهائیتان را به پیش می آورد ... و مشت هایتان گره خواهد شد!"

سپس آدمک جیسن کزی بر پا شد و کسانی شروع به پرتاب بادکنکهای پر از آب به آن کردند که پلیس دوچرخه سوار به ممانعت از آن پرداخت و سازماندهندگان تظاهرات را تهدید به دستگیری و تعقیب نمودند. در قسمتی دیگر ، تعدادی پزشک و نرس همراه یک تخت بیمارستانی با بیمار بر روی آن حرکت میکردند که شعارشان " بهداشت برای همه" بود.

امسال سخنرانیهای بسیار کوتاهی در میانه و پایان مسیر تظاهرات توسط فعالین اجتماعی شهر تورنتو و نیز فعالین نهضت بومیان کانادا ایراد شد. میسی الیوت از Six Nations برحق برخورداری مساوی همه مردم از بهداشت ، آموزش ، غذای مناسب ، نگهداری از اطفال ، عدالت و عزت انسانی و حق داشتن کار تأکید نمود . گفتنی است که تنها چند اتحادیه کارگری از این راهپیمایی پشتیبانی کرده بودند.

کمیته تورنتو در حمایت از کارگران ایران هم برای دومین سال به همراه این سازمان در تظاهرات اول ماه مه شرکت نمود. در این روز تلاش کمیته تورنتو بر این بود که بر همبستگی جهانی کارگران تأکید کرده و به طور مشخص هم سرنوشتهی کارگران ایران، کارگران تکل ترکیه و معدنچیان سادبری کانادا و لزوم حمایت از آنان را برجسته کند. آنچه حضور کمیته تورنتو را متمایز می کرد برافراشتن بنری با شعار «زنده باد همبستگی جهانی کارگران» و بویژه پوشیدن لباس های یک رنگ بود که شعارهایی در حمایت از مبارزات کارگران ایران، ترکیه و کانادا، محکومیت پیگرد، شکنجه و اعدام در ایران، آزادی زندانیان سیاسی، دفاع از کارگران مهاجر افغان، و برسمیت شناختن اول ماه مه به عنوان روز جهان ی کارگر در کانادا بر آنها نقش بسته بود. در طول راه پیمایی اعلامیه اول ماه مه کمیته تورنتو دو تراکت به زبان انگلیسی پخش شد. در این تراکتها، بر اهمیت برگزاری اول ماه مه به عنوان روز جهانی کارگر در کانادا، در تقابل با روز "ملی" کارگر در قاره آمریکا(که روز چهارم سپتامبر است) و اهمیت همبستگی جهانی کارگران تأکید شده و هم چنین لزوم حمایت کارگران و نیروهای مترقی کانادا از اعتصابیون معادن نیکل سادبری توضیح داده شده بود. متن فارسی اعلامیه کمیته تورنتو را در زیر می خوانید.

اول ماه مه ، میعاد همبستگی کارگران جهان !

از ماه مه سال ۲۰۰۹ تا کنون، جنبش کارگری در سراسر جهان به پا ایستاده تا حملات سرمایه داران را پاسخ گوید و از سنگینی بار بحران بر شانه هایش بکاهد . کارگران تکل در ترکیه برای حقوق انسانی خود بپا خاستند و تا کنون که اعتصابشان ادامه دارد ، هزاران کارگرو زحمتکش از ترکیه واز سراسر جهان حمایتشان کرده اند . در سال گذشته ، معدنچیان سادبری بر سر قرارداد کار ، دستمزدها و مزایایشان دست به اعتصاب زدند و هزاران کارگر از سراسرکانادا و جهان از آنها حمایت کردند . آنها بیش از نه ماه است که بر خواسته هایشان ایستادگی میکنند . در سال که گذشت ، دولت کانادا دهها کارگر فصلی را به بهانه نداشتن جواز کار دیپورت کرد و بسیاری از کارگران و نیروهای مترقی از ایشان دفاع کردند...

در ایران، کارگران هفت تپه شاهد دستگیری و زندان رفتن نمایندگان منتخب شان بودند ، جمهوری اسلامی هزاران کارگر افغان را از ایران اخراج نمود و تظاهرات اول ماه مه تشکلهای کارگری را که در آن ، کارگر افغان و ایرانی درکنار هم پرچم مطالبات کارگری و از جمله حق اعتصاب و حق تشکل را برافراشته بودند ، با ضرب و شتم زندان و شکنجه پاسخ داد . اما دیری نپائید که میلیونها تن در خیابانهای تهران خواهان سرنگونی اش شدند .

دور اخیر مبارزات مردم ایران ، بهوضوح کل رژیم اسلامی سرمایه را نشانه گرفته ودانشجویان و زنان و کارگران رابرای کسب آزادیهای سیاسی و اجتماعی وسیعا به میدان آورده . لیکن این جنبش، اکنون به بالاترین ظرفیت خود رسیده و دیگر پتانسیل پیشروی بیش از این را ندارد . به میدان آمدن طبقه کارگربصورت متشکل و با ابزار های طبقاتی خود ، شرط ضروری پیشروی و پیروزی جنبش آزیخواهانه مردم ایران است . کارگران ایران نه تنها در جنبش ازادیخواهانه مردم سهیم وذینفعند و نه تنها ظرفیت و ابزارهای رهبری آن را دارند ، بلکه ناگزیر از آن هم هستند . برای کارگران ایران که سطح معیشت شان در يك سوم خط فقر قرار دارد ، هر مطالبه اقتصادی بلافاصله به کسب آزادیهای سیاسی واجتماعی برای کل آحاد جامعه گره خورده است .

امروز اول ماه مه ۲۰۱۰ ، سازمانهای کارگران و پیشروان کارگری در شهر های ایران به خیابانها میآیند تا مطالبات خودرا فریاد کنند و جانی تازه در جنبش مردم بدمند . نوید تغییر بگوش میرسد ! آماده شویم ! دنیائی کار در پیش است !

از کارگران ایران حمایت کنیم!

زنده باد همبستگی جهانی کارگران!

کمیته حمایت از کارگران ایران - تورنتو ۱ مه ۲۰۱۰







**LONG LIVE INTERNATIONAL
WORKER'S SOLIDARITY**

Toronto Committee in Support of Workers in Iran